

سردار پیام داد
همزمان با شایعات، متنی از اسماعیل قانلی به یک کنفرانس بین المللی منتشر شد

فرصتی برای بازگشت
گزارش منصوره محمدی
از فضای دانشگاه‌ها با روی کار آمدن دولت جدید

فیلم‌های بی‌بچه‌هایی هستند مشکل دار
گفت‌وگو با یورگوس لانتیموس کارگردان یونانی
درباره آثار و دنیای فیلم‌سازی او

فوق بحران در بازار مستمری

دولت برنامه افزایش حق بیمه به میزان ۵ درصد را بررسی می‌کند

احمد شیرزاد

نماینده اصلاح طلب مجلس ششم

مهم‌ترین مسئله مدنظر پایداری، مسئله انتصابات است. عمده مشکلی هم که ما با امثال جبهه پایداری داریم سر این است که فکر می‌کنند اداره کشور باید به دست گروه محدودی از همفکران و همدلان ایشان صورت بگیرد. آنچه به نظر من می‌رسد این است که امثال پایداری هنوز درک نکرده‌اند که خیلی‌ها دلسوز این کشور هستند. دلسوزان کشور صرفاً آن کسانی نیستند که همفکر و یار این آقایان باشند. بنابراین، جواب مناسبی که آقای پزشک‌پسندان دادند این است که برای اداره کشور باید دست یاری به سوی همه نیروها دراز کنیم و این همه نیروها یعنی هر کسی که به نوعی دلش در گروی این سرزمین است.

صریح با رقیب

رئیس جمهور در دیدار سران جبهه پایداری: بخش دلخور جامعه را باید به سمت خود بیاوریم نه آنکه آنها را روز به روز از حاکمیت دور کنیم

مهرداد خدیبر
معاون سردبیر

موجب سرخوردگی و دل‌مردگی جامعه به‌ویژه نسل جوان و هزینه‌تراشی برای نظام است و اگر عده‌ای از سر ناآگاهی خطایی مرتکب شدند، نباید بدون اعماض و مسامحه آنها را طرد یا از محیط کار یا دانشگاه اخراج کرد، بلکه باید آنها را روشن و آگاه کرد. آقای پزشک‌پسندان این بار نیز خود را مثال آورده تا نشان دهد روند خالص‌سازی آن قدر دایره را تنگ کرده بود که صلاحیت خود او را در انتخابات مجلس تأیید نکردند. رئیس جمهوری با مثال آوردن از خود می‌خواهد بگوید تعیین صلاحیت‌ها و حذف‌ها تا چه حد ناعادلانه و غیر منصفانه بوده چرا که فردی که همین چند ماه قبل هیئت‌های اجرایی دولت سابق برای نمایندگی و یکی از ۲۹۰ عضو مجلس شدن هم واجد صلاحیت نشان‌نخندند اکنون عالی‌ترین مقام رسمی کشور پس از رهبری و رئیس همان «جمهوری اسلامی» است که از نگاه آنان صلاحیت نمایندگی پارلمان آن را هم نداشت! تازه مجلسی که به مرور از حیز انتفاع هم ساقط شده چرا که در محاصره چند شورای عالی گرفتار است. با این نگاه همین که با رقیب صریح و روشن سخن گفته و در عین حال یادآور شده آغوش دولت به روی هر مدیری که شاخص‌های مورد نظر را داشته باشد گشوده است. ولو در انتخابات اولیه او فعالیت کرده باشد این طبعاً شامل جبهه پایداری هم می‌شود. □

این خبر که رئیس جمهوری شامگاه یکشنبه ۱۵ مهر ماه میزبان جمعی از نمایندگان و اعضای «جبهه پایداری» بوده و نظرات و دیدگاه‌های آنان درباره مسائل مختلف را شنیده و ابعاد گفتمان وفاق ملی را تشریح کرده و به بیان چرایی برخی مشکلات مبتلابه کشور در اقتصاد و سیاست و فرهنگ و برنامه دولت برای حل آنها پرداخته از چند منظر اهمیت دارد: نخست همان است که از عنوان این یادداشت هویداست و همانا صراحت مسعود پزشک‌پسندان است و به زبان روشن‌ترین که هر چند سخنان چهره‌های شاخص رقیب انتخاباتی خود را شنیده اما اصطلاحاً جوگیر نشده تا مثلاً از مرحوم مصباح‌یزدی یاد کند بلکه بر مواضع خود پای فشرده منتها با لحنی نرم و مشارکت‌جویانه ولی دچار رودربایستی نشده کما این که گفته است: «جذب حداکثری همه افراد جامعه با سلیقه‌های مختلف از جمله اصول اساسی انقلاب است و ما باید با رفتار و عملکرد صحیح و اصولی با مردم آن بخش از جامعه را که دل‌خورند یا گله‌دارند به سمت خود بیاوریم نه اینکه فاصله آنها را با نظام و حاکمیت روز به روز بیشتر کنیم.» این را با کسانی در میان گذاشته که طی سه سال برای خالص‌سازی مدیریت سیاسی و فرهنگی و حذف و کنار زدن سلیقه‌های دیگر کوشیدند یا اگر خود مستقیماً مشارکت یا مباشرت نداشتند اعتراض نکردند. او گفته است: «اتخاذ رویکردهای تنگ‌نظرانه و رفتارهای سلبی

بیژن مقدم

تحلیلگر سیاسی اصول‌گرا

آقای پزشک‌پسندان شخصیتی است که مقداری با قضاوت‌های قالبی و کلیشه‌های پیشین‌مادر سیاست که همان دوگانه اصلاح طلب و اصول‌گراست، فاصله دارد. در واقع می‌توانیم بگوییم پزشک‌پسندان با ادبیات و دیدگاه‌هایش، این قواعد و شکل‌دهی به تحلیل‌ها را به هم زده است. رئیس جمهور رانمی‌توانیم یک اصلاح طلب به معنی عرفی و جاافتاده آن ببینیم، از سوی دیگر یک اصول‌گرا به معنای عرفی آن نیز نیست. اما پزشک‌پسندان هم به اصول پایبند است و هم نگاه اصلاح‌طلبانه دارد. خیلی خوب است که مواضع دو طرف در چنین جلسه‌هایی به صورت شفاف و صریح مطرح شود.

هدف مقدس کمک کنند. اگر به این ۱۰ بند نگاه کنیم، متوجه می‌شویم که در هیچ کدام از آنها به جزئیات سیاست‌های اجتماعی و اقتصادی و سیاسی و سیاست خارجی اشاره‌ای نشده است. شاید هم بهتر است که اینها را به کارشناسان ارجاع داد. آنچه که وی در مقام رئیس جمهور باید انجام دهد، زمینه‌سازی برای وفاق و نه خالص‌سازی برای تحقق اهداف اصلی است. نبودن وفاق و فقدان وحدت و انسجام و شیوه‌های غلط حکومت‌داری مبتنی بر نفی و طرد و اجبار و زور و حذف، همگی خط‌مشی‌های زیان‌باری است. تغییر رویکرد تقابلی با مردم به دیچ دانستن آنان در ناراضی بودن و حق برخورداری از بیان آن لازم و فایده‌مند است. عبور از سیاست تقسیم بر دوطرفه‌سازی و هم‌افزایی نتیجه سیاست و گفتمان وفاق است. نمونه آن را در انتخابات دیدیم. دونا مژدی که خود را نامزدهای جبهه انقلاب و علیه‌ضدانقلاب (حتماً طرفداران پزشک‌پسندان) معرفی می‌کردند، چگونه دچار شدیدترین تنش‌های درونی شدند. ولی آقای پزشک‌پسندان که هیچ داعیه این چنینی نداشت، با هر دوی آنان به نیکویی رفتار کرد. در واقع، سیاست وفاق را نه فقط با مردم بلکه با کسانی اجرایی کرد که تندترین رفتارها را در جریان انتخابات با او حتی در محضر مردم هم داشتند. امیدواریم این دیدار به کاهش و حذف حملات زیان‌بار طرفداران، سلبی‌ری‌ها و رسانه‌های جریان پایداری ختم شود. اطمینان داشته باشند که وفاق برای پزشک‌پسندان نه یک انتخاب که تبدیل به یک فرهنگ و خصیصه درونی شده است و با این حملات از کوره در نخواهد رفت و شخص‌مهرزانی از آنها نخواهد دید؛ ولی این دشمنی‌های زشت برای جامعه زیان‌بار است و بهتر است مجموعه پایداری در خط‌مشی‌های خالص ساز و تقابلی خود تجدیدنظر کنند و اجازه دهند که جامعه در مسیر آرامش حرکت کند. خیلی خوب بود که گزارش و برداشت خودشان از این دیدار را نیز بازتاب می‌داند.

بیانیه وفاق در برابر خالص‌سازی

دیدار آقای پزشک‌پسندان با سران جبهه پایداری اتفاق مهمی بود که نشان می‌دهد شاید تا حدی خالص‌سازی راه‌بردی خطرناک یک‌دست‌سازی شده باشند؛ به‌ویژه اینکه آقای پزشک‌پسندان با بهره‌جویی مناسب از این دیدار عناصر اصلی رویکرد وفاق را که در تقابل آشکار با رویکرد خالص‌سازی است، توضیح داد؛ توضیحاتی که به‌طور ضمنی پاسخ به رویکردهای حذفی این جبهه بود. وی ویژگی‌های اصلی نگاه خود را به این شرح بیان کرد که می‌توان آن را ۱۰ فرمان وفاق درون حکومت و وفاق با مردم دانست. ۱- گفتمان وفاق نه یک انتخاب بلکه یک ضرورت و نیاز مبرم برای حال و آینده کشور است. ۲- آنچه کشور را در برابر هر تهدید خارجی مصون و محفوظ خواهد کرد و قدرت ما را برای ایستادگی در مقابل دشمنان تقویت می‌کند، تحقق وحدت و انسجام در کشور است. ۳- با رفتار و عملکرد صحیح و اصولی با مردم، آن بخش از جامعه را که دچار دلخوری و گلابه‌مندی‌هایی شده‌اند نیز به سمت خود بیاوریم؛ نه اینکه فاصله آنها را با نظام و حاکمیت روز به روز بیشتر کنیم. ۴- نارضایتی‌های مردم از مشکلات اقتصادی، تبعیض و بی‌عدالتی بحد است. ۵- اتخاذ رویکردهای تنگ‌نظرانه و رفتارهای سلبی موجب سرخوردگی و دل‌مردگی جامعه به‌ویژه نسل جوان و هزینه‌تراشی برای نظام است. ۶- اگر عده‌ای از سر ناآگاهی خطایی مرتکب شدند، نباید بدون اعماض و مسامحه آنها را طرد یا از محیط کار یا دانشگاه اخراج کرد. ۷- هیچ ظلمی بالاتر از آن نیست که یک حرف و رفتار غلط را به زور در جامعه اجرا کرد. ۸- برخی نگاه و رفتار غلط خود را به نظام و انقلاب نسبت می‌دهند و با زور و دعوایه دنبال اجرای آن در جامعه هستند. ۹- برای حل چالش‌های اجتماعی نباید به گونه‌ای رفتار کنیم که مردم تصور کنند ما دشمن آنها هستیم. ۱۰- از همه جریان‌ها و دیدگاه‌های مختلف دعوت می‌کنیم به جای اختلاف و دعوایا یکدیگر به‌مادر این